

fordi jeg i det Hele billigere Tanken om et Tilskud paa 72,000 Kr. pr. Banemil. i absolut Forventning om, at det bliver en bredsporet Bane, men uden Hensyn til, om det bliver det, for der skal være en Bane, stemme derfor. Naturligvis forudsætter jeg, at det bliver redigeret ordentlig til 3die Behandling, for som det staar, kan det umulig blive til Lov.

Formanden (Høgsbro): Jeg finder mig ved det ærede Medlems Ytringer foranlediget til at udtale, at der uengetelig er en formel Feil ved Vendingforslaget, men den synes mig ikke af større Betydning, end at den uden Vanfælighed kan ændres ved 3die Behandling, og jeg har derfor ingen Betænkelighed ved at lade Forslaget komme til Afstemning.

Falkenstjerne: Jeg beundrer uengetelig det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), naar han ud af det foreliggende Vendingforslag kan faae, at der sættes en Præmie paa det smalle Spor. Naar man her i Vendingforslaget siger som følger: Saa fremt Banen anlægges som bredsporet, tilskydes yderligere af Statskassen et Beløb af 50,000 Kr. pr. Mil, saa kan jeg ikke indse, og tror heller ikke, at Månge kunne følge det ærede Medlem i den Opfattelse, at der derved sættes en Præmie paa det smalle Spor. Det forekommer mig nemlig solklart, at Præmien udtrykkelig sættes paa det brede Spor, og jeg er derfor i meget god Overensstemmelse med mine Udtalelser ved første Behandling, da jeg betegnede Loven i den Skikkelse, hvori vi i Jor vedtog den som en slet Lov, idet jeg betragter det smalle Spor som et slet Princip at komme ind paa. Jeg har ikke villet gaa til at flette det smalle Spor fuldstændig ud af Loven, fordi jeg tænkte mig, at det kunde lette Lovens Gjennemførelse i det andet Thing, hvor man har stillet det som valgfrit, enten man vil give Koncession paa en bredsporet eller en smalsporet Bane; men jeg har troet, at naar vi satte en Præmie af 50,000 Kr. pr. Mil paa en bredsporet Bane, saa vil den blive foretrukket. Naar det ærede Medlem videre sagde, at Forskjellen paa Prisen mellem en bredsporet og en smalsporet Bane ikke er saa stor, at man derpaa kan begrundede Tilskudet, saa skal jeg dertil sige, at jeg heller ikke har opført det som Begrundelse, jeg mener derimod, det er berettiget at sætte en Præmie af 50,000 Kr. pr. Banemil paa det brede Spor af Hensyn til den langt større Nytte, Banen kommer til at gjøre, naar den bliver bredsporet, og

deri tror jeg at være i nogenlunde Overensstemmelse med det ærede Medlem, for Veile Amts 2den Valgkreds, der jo ogsaa ved flere Leiligheder har hævdet dette og ogsaa endnu i Dag har hævdet, at vi for enhver Pris bør holde paa den bredsporede. Det er udelukkende af dette Hensyn, at jeg har været med til at sætte Præmie paa det brede Spor. Naar det ærede Medlem gjentog — og det blev jo bekræftet fra Formandens Side — at der var denne formelle Feil, saa vil jeg sige, at jeg har endnu lidt ondt ved at faae fuldstændig klart Die paa det. Saa maa den Feil efter min Mening ogsaa i hvert Fald strække sig til Lovforslaget i den Skikkelse, hvori vi have faaet det fra Landstinget. Lovforslaget har altsede ikke nogen Paragrafsoverkrift, men der staar blot oven over det: „§ 1 faar følgende Affattelse“, og saa har jeg i Fortsættelse deraf sat: „i Lovens § 2“ idet jeg henholder mig til, at den „§ 1“ der staar, maa gaa paa den i Jor vedtagne Lov, og saa maa ligesaa vel det Udtryk, vi have benyttet: „i Lovens § 2“ kunne gaa paa den i Jor vedtagne Lov. Jeg kan derfor ikke se andet, end at den Vildfarelse i formel Henseende, hvori vi mulig have gjort os skyldige, have vi gjort os skyldige i i Overensstemmelse med det foreliggende Lovforslag.

Berg: Det Formelle skal jeg lade ligge, da Formanden har gjort sin Bemærkning, og dermed er den Sag afgjort. Det Reelle angaaende Præmien skal jeg derimod forklare min Betragtning af. Den ærede Indenrigsminister stiller jeg som Repræsentant for Statskassen med Bemundigelse til, at give Koncession paa en bredsporet eller en smalsporet Bane. Saa siger Repræsentanten for Statskassen: Pokker skulde give Koncession paa en bredsporet Bane; naar jeg giver Koncession paa en smalsporet Bane, sparer jeg 50,000 Kr. pr. Mil. Det vil man indrømme mig, at det er Tankegangen i hans Forslag, det vil sige, det kan ibledes af hans Forslag. Altsaa, jeg tænker mig Statskassen staaende som den Oversige, der siger: Her har jeg Lov til at nekte Koncession paa en bredsporet Bane og kun tage en smalsporet, og Loven er saa snildt affattet, at jeg tjener 50,000 Kr. pr. Mil, hvis jeg kun giver Koncession paa en smalsporet. Deri ligger jo aabenbart for Statskassen en Præmie ved at give en smalsporet Bane. Derimod giver jeg det ærede Medlem Ret i, at set fra en anden Side faar Jernbanen Præmie, hvis den bliver bredsporet, men den kan jo ikke give sig selv Koncession, det er Sagen. Men da jeg i Realiteten er enig med det ærede